

SZEGEDI ÜNNEPI HETEK 1974

Turandot. Puccini operájának bemutató előadása a Dóm téren este 8 órakor.

XV. Szegedi Nyári Tárlat a Móra Ferenc Múzeum képtárában, szeptember 16-ig.

Fotóklubok X. Szegedi Szalonja. Fotókiállítás a Bartók Béla Művelődési Központban, augusztus 20-ig.

Kass János, Reich Károly és Würtz Ádám Shakespeare-illusztrációi, kispasztikák, plakettek, érmek. Kiállítás a Képcsarnok bemutatótermében, augusztus 15-ig.

Szeged környéki népiélet, tékák, ládák, szörhímzések. Néprajzi kiállítás a Bartók Béla Művelődési Központban, augusztus 20-ig.

Kokas Ignác festőművész kiállítása a November 7. Művelődési Központban, szeptember 1-ig.

Mészáros Dezső szobrászművész szabadtéri szoborkiállítása a Móra-parkban, augusztus 20-ig.

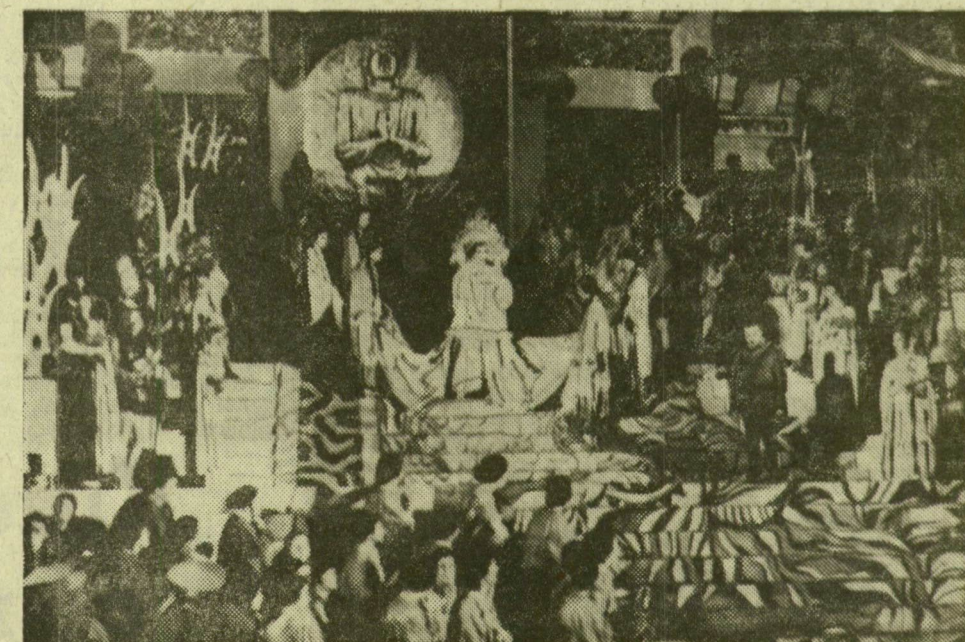
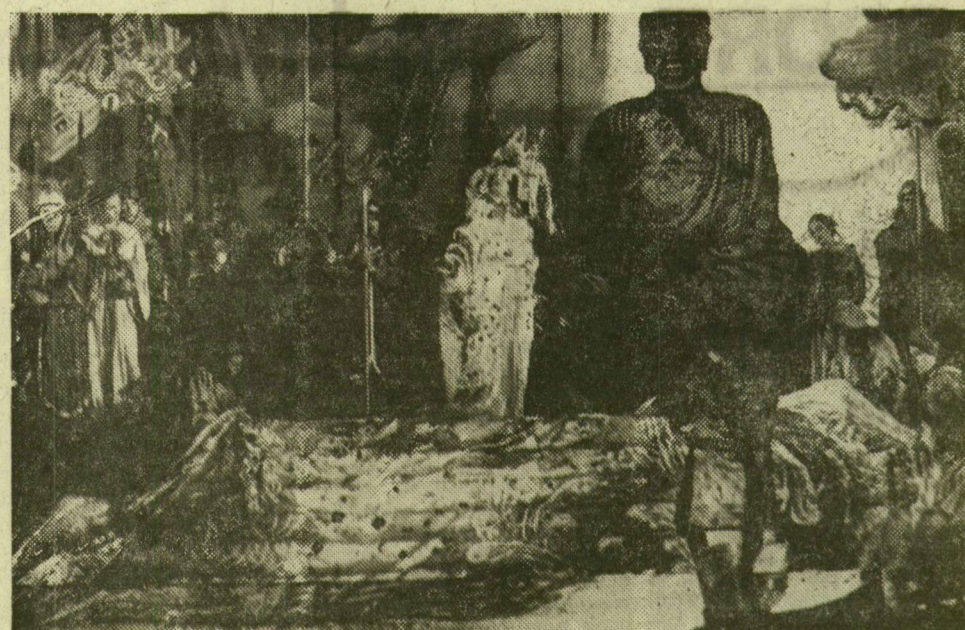
Melocco Miklós szobrászművész kiállítása a Közművelődési Palota kupolájában, augusztus 20-ig.

Móra Ferenc-emlékkiállítás a Somogyi-könyvtár olvasótermében, augusztus 20-ig.

A tápai gyékényszövés. Kiállítás a tápai művelődési házban, augusztus 24-ig.

Ünnepi Hetek röplabdatorna az újszegedi stadionban, délután 2 órától.

Turandot a szabadtérin

Ma, pénteken este, a szegedi szabadtéri történetében negyedszer mutatják be Puccini operáját. 1938-ban Fleischler Antal dirigálásával a kor ünnepelt csillagait léptek a dómshípadra: Gina Cigna, Giovanni Breviario, Dora Doria — és a fiatal Székely Mihály. A rendező Nádasdy Kálmán, a díszletező Fülöp Zoltán volt, ugyanők az 1939-es bemutatón is, melyet Rubányi Vilmos vezényelt. A Turandotot Fülöp Zoltán díszleteiben látta az 1965-ös

előadások — és látja a mai premier közönsége is, de ismét a karmester Vaszy Viktor, a rendező Szinetár Miklós és a jelmeztervező Márk Tivadar, sőt, több szereplő is. A két képünk hasonló szituációkat idéz föl: Liebmann Béla felvétele 1938-ból, Stiflis József a tegnapi főpróbáról, s a második felvonást örökítik meg. Fent középen Gina Cigna, lent Maria Angela Rosatti, a két előadás Turandot hercegnője.

A hercegnő: Maria Angela Rosatti

A szegedi Royal halljában személyesen is megismerkedett egymással a Turandot két főszereplője Maria Angela Rosatti és Gaetano Bardini, a Puccini-opera két szegedi főszereplője. Itt énekelnek együtt, s mint az olasz énekesnő mondta, debütáció lesz ez a fellépés kettőjük számára. Bár mindketten elmondták, hogy lemezekről, rádióból ismerik egymást, egymás művészi elképzeléseit.

Maria Angela Rosatti az egyik legnagyobb olasz szabadtéri színház színpadáról

rándult át Szegedre. Most jár először Magyarországon, s az Aréna Sferisterio di Maerata után a szegedi Dóm tér idei nyári programjának újabb színtere.

— Olaszországban, s a világ más tájain is ebben az évben ünneplik az operatársulatok — alkotók és közönség — a nagy olasz zeneszerző, Puccini halálának ötvenedik évfordulóját. A Puccini-emlékév keretében éppen a Turandot címszerepét énekeltem több olasz városban, köztük Szegeden és szabadtérin, s az őszi évadban még tíz alkalommal lépek fel Turandot hercegnőként. Nagyon szeretem ezt a szerepet, sokszor énekeltem odahaza és külföldön egyaránt. Nagy örömmel szolgál, hogy a szegedi nyári ünnepi játékok alkalmával éppen Puccini egyik legjelentősebb s egyben utolsó operájának címszerepét énekelhetem.

Bár Maria Angela Rosatti először jár hazánkban, hangját, muzikalitását, nagyszerű adottságait régóta ismeri az operakedvelő közönség. Pályája különösen indult:

— Benjamino Gigli hívta fel édesapám figyelmét, még kislány koromban, a hangomra. Ő biztatott, hogy kezdjek el énekelni. Nagyon

sokat tanultam Benjamino Giglitől, karrierem első fázisának istápolója, irányítója volt. Tanulmányaim után sok énekversenyen szerepeltem sikerrel, több versenyt nyertem. Így jutottam el Olaszország, s a világ más színpadainak deszkáira, ahol jelentős operák főszerelői énekeltem. Szinetár Miklóst régebb óta ismerem, ő hívott meg a mostani Szegedi Ünnepi Hetek Turandot-előadására.

Tipikus újságírói kérdés, amely ugyanakkor az olvasók széles rétegeinek igénye is, hogy valami intimítást, eddig ismeretlen epizódot, a magánélet egy-egy mozzanatát tudják meg azokról az alkotóművészekről, akikkel a szabadtéri színpadon találkozunk. Maria Angela Rosatti töprengve a következőket válaszolja:

— Az élet, különösen az operanékesnőé — aki évente a világ nagyban sok operaszínpadán lép föl — tele van sztorikkal, epizódokkal. Ezek az emlékek egybefolytak, kitöltik az operanékesnő életét. Nagyon nehéz közülük egyetlen egyet kiválasztani. Hiszen a sikerek mellett ezek jelentik a művészpályára sava-borsát, a folytonosságot.

T. L.

Timur: Gregor József

Gregor József első szabadtéri szereplése a Turandothoz fűződik, a kilenc évvel ezelőtti előadáshoz. Akkor a mandarint énekelte, az idei produkcióban már király lett belőle — igaz trón nélküli, — ő szólaltatja meg Timurt, a tatárok előzőtt uralkodóját. Kilenc év alatt Gregor József gyakorlott szabadtéri énekes vált. A Dóm téri játékok mellett rendszeres részt vevője a margitszigeti előadásoknak is.

— Az idei Aidát öt alka-

lommal játszottuk. Csodálatos, valóban nem mindennapi környezetben. Mégis, szívesebben énelek az itthoni, kövekkel, falakkal határolt színpadon. A margitszigeti színház túlságosan gyakran emlékezteti nézőit és színészeit arra, hogy tető és falak nélkül, nyitott játéktér. De nemcsak lombsugással, levelezéssel, hanem a fölötte húzódó légifolyosóval is. A hangszerek muzsikáját, az énekesek hangját időnként hangos zúgás, az égboltot átszelő repülőgépek zaja nyomja el.

A budapesti fellépések kis testedzést is jelentettek Gregor József számára. Az előadásokra — ha tűzött a nap, ha szél fújt — mindig motorkerékpárral járt fel. Márpedig gyakran szólították szerepeket a fővárosba. Margitsziget mellett, a budai várban is énekel, a Zenélő Udvar bemutatóin.

— A várban Mozart: Bastien és Bastienne, valamint Haydn: Aki hűtlen, porul jár című vígoperájában léptem fel, Réti Csaba társaságában. Mindkét előadást Fischer Ádám vezényelte. Haydn darabjában különös

élvezettel énekeltem, sajnos, hogy csak énekre volt lehetőség. A frappáns, szórakoztató történet, a jó zene mindenképpen színpadra kívánczok.

— A Zenélő Udvar előadásainak meghitt körülményeket ad a közönség közelsége. Ugyanezt tapasztaltam a tihanyi apátságban rendezett bemutatókon is. Tihanyban, az idei nyáron két koncerten vettem részt. Az előadások bensőséges hangulatára jellemző, hogy a gyerekek felkapaszkodnak a színpadra, tágranyílt szemmel lesik a zenészek mozdulatait.

Gregor József évek óta diadalos vendége a Nyírbátori Zenei Napoknak is. A Turandot előadásai után három alkalommal lép közönség elé a nyírbátori református templomban. Verdi Requiemje és Kodály Te Deumja szerepel a programban.

— Augusztusban még Kiscelen is fellépek, Mozart Requiemjével. Az őszi évadban, Szegeden, új szerep vár. Donizetti Don Pasquáléja, eddig még nem énekeltem. Rádiófelvételre is készülök, Muszorgszkij dalciklusát, A halál dalai és táncait fogom mikrofonba énekelni.

L. Zs.

A három miniszter

Pang (Külkei László), Ping (Radnai György), Pong (Palcsó Sándor)

A főpróba első szünetében a „ministerszoba”, Radnai György, Külkei László, Palcsó Sándor öltöztöje a legforgalmasabb hely — talán az egész téren. A rendező, Szinetár Miklós még egy utolsó instrukciót ad, fél szavakból értik egymást. Maszkmester ellenőrző a „kínai vonalú” szemöldököket, a fényes köpenyek kapcsaival foglalkozkodik az öltöztető, benéz egy szóra a karmester, Vaszy Viktor is. A művészek hatalmas üvegből kisse langyos ásványvizet kortyolnak. Hangpróba, párokaigazítás. Készülődés a második felvonásra, amelyben övök a színpad. Ping nagykanallal, Pong nagymarsall, Pang főpohárnok jelenete a felvonás elején a

Turandot egyik szép, tartalmas sokatmondó, fontos része. Az olasz nyelvű előadásban az ő tercettjük magyarul hangzik majd fel. „A fordítás nagyon jó, szellemes, fordulatokban bővelkedik. Örülünk, hogy a közönség közvetlenül érti, a maga teljességében érkezik majd jelenetünket” — mondja Radnai György, aki kilenc évvel ezelőtt is miniszter volt a dómshípadon. Palcsó Sándor szintén: „Szívesen emlékezünk az akkori előadásra, nemcsak a siker miatt. Mindhármunk nevében mondhatom: a város vonzza az embert, valami megfogalmazhatatlan valami van. Ezért is öröm itt minden fellépés. Ha jól

számolom, ez a nyolcadik nyaram Szegeden — és még sokszor szeretnék jönni.” Külkei László nagymarsallköpenyét forgatja, elégedetten helyezi a székre: végre, megvan az eleje, jut még egy perc az emlékekre: — „Másképp évtizede együtt van a kabinet. 1958-ban, karácsonyi bemutató volt először ilyen összetételű, és nem tudnám megszámolni, hányszor miniszterkedtünk együtt azóta. Egymás lélegztételét is ismerjük, szólni sem kell, értjük a másikat!” Az öltözőben — végsőszóra — felhangzik a rendező mondata: „Kezdünk, kérem színpadra a három minisztert!”

S. E.